olleksin ma enne se järrele mõttelnud, siis se pahhandus ei olleks mitte sündinud.

Ö: Wata nenda olled sa isse patto lähhi kül surma kohhut ennese peäle saatnud, agga ei sa woi isse ennast sest häddast lahti peästa.

R: Oh Jesus peästa sinna! sinna olled se õige ärrapeästja, ning olle mulle waese pattusele armolinne.

Ö: Agga eks sa olle mittokord rääkstolt pealt kuulnud, et se liigsominne üks raske awwalik pat on, ning et kurrat selle kõige lähhi keigeennamiste teid ma-rahwast-omma pimnedusse rikis kinni peab ja teid hukka sadab

R: Küllab se, armas õppetaja, on kuuldud ka, agga kes ussub sedda, ja kes wottab sedda tähhele panna?

Ö: Noh, wata, sest se, Jummal parago! tulleb, kui teie Jummala sanna ei pea meles, ning tele südda sest tühhi on, siis se kurri waim keik-suggu kurja himmude umrohto teie süddames kaswatab, ja se lähhi teid hukka sadab.

R: Kül se waenlane üks pettis on, ja meie sü on se ka, et meie wottame tem

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 68